

[Stavad]

Må jeg så spørge industriministeren, om industriministeren er bekendt med – jeg fik ikke rigtig noget konkret svar om de positive virkninger på beskæftigelsen, økonomien og eksporten – den undersøgelse, egnsudviklingsdirektoratet har lavet, og som viser, at beskæftigelsen i egnsudviklingsvirksomhederne har været langt, langt bedre end i det øvrige land? Hvis vi tager perioden 1973–79, har man opgjort det til et plus for de virksomheder, som har været undersøgt, på 46 pct. i beskæftigelsen, hvor det for landet som helhed var et minus på 7 pct. Eksporten for de samme virksomheder var steget fra 51 til 57 pct. af den samlede produktion, hvor den for andre virksomheder var steget fra 29 til 34 pct.

Jeg vil spørge, om ministeren er bekendt med disse tal og kan bekræfte dem, og om det ikke giver ministeren grundlag for at droppe de tanker, jeg trods alt forstår der desværre er om at foretage indgreb over for disse midler.

Industriministeren (Stetter):

Jeg har noteret hr. Stavads første udsagn. Det vil naturligvis indgå i vores overvejelser.

Med hensyn til den omtalte undersøgelse kan jeg sige, at jeg er bekendt med den; jeg er naturligvis også bekendt med, at vi giver meget billige lån til de virksomheder, som placerer sig i egnsudviklingsområderne. Hr. Stavad vil også vide, at vi giver tilskud til de investeringer, der foretages, og derfor får disse virksomheder naturligvis en bedre konkurrencesituation.

Vi vil sørge for, at tinget meget hurtigt får besked om den beslutning, som træffes i regeringen vedrørende de rejste spørgsmål.

Bjørn Westh (S):

Egnsudviklingsloven er en lov, der er godkendt af EF, og de øvrige EF-lande udnytter deres muligheder inden for den lovgivning fuldt ud; der er altså tale om lovlige nationale støtteordninger.

Vil det ikke, hvis vi i Danmark skærer den slags ordninger ned, bringe os i et dårligt konkurrenceforhold til de andre EF-lande, når de bevarer deres lovlige nationale støtteordninger?

Industriministeren (Stetter):

Jeg kan sige til hr. Bjørn Westh, at vi min-sandten også har udnyttet vore muligheder fuldt ud. De bevillinger, som tinget har givet til egnsudviklingsstøtte, er opbrugt meget hurtigt i løbet af årene. Hr. Bjørn Westh vil også vide, at det ikke er således, at vi selv kan bestemme, hvilke områder der skal ind under denne lovgivning. Vi er afhængige af de overvejelser, som foregår i Bruxelles, og derfor kan vi ikke uden videre udvide vores områder.

Jeg kan fortælle hr. Bjørn Westh en hel del om egnsudvikling, idet jeg har arbejdet med det i mange, mange år, men det er jo ikke hensigten ved denne lejlighed at åbne en debat om det. Det tillader tiden ikke. Jeg har måttet svare på de konkrete spørgsmål, som er stillet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1172

7) Til statsministeren af:

Poulsgaard (FP):

»Hvilke overvejelser gør statsministeren sig i anledning af, at en del kommuner bevidst lægger besparelserne på de sårbare områder som ældreforsorgen m.v. i protest mod, at regeringen pålægger kommunerne at spare?«

Skriftlig begrundelse

Rent umiddelbart vil man naturligvis mene, at det er bedst, at kommunerne selv disponerer over bloktilskuddene, og det er da også fremskridtspartiets indstilling. Men man kan sandelig få sine tvivl om kommunernes evne til at administrere disse bloktilskud, når man f.eks. i dag kan læse, at Københavns kommune på grund af de reducerede tilskud fra staten vil spare 240 mill. kr. på socialområdet.

Til trods for, at der ikke er hjemmehjælp nok i Københavns kommune, vil man fyre 500 hjemmehjælpere. Det vil så betyde, at kommunen bliver yderligere belastet på plejehjemsområdet, fordi man ikke magter at passe de ældre i deres eget hjem på forsvarlig måde, og det vil i sidste ende blive langt dyrere.

Der er mange områder, Københavns kommune kan spare på, såsom fritidsundervis-